

kommune til kommune, da prisstigningerne ikke er ens i alle kommuner. Spørgeren ønsker et overblik over, hvilke kommuner regeringens politik tilgodeser.

Svar (23/2 04)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Fra 2002 har regeringen indført et skattestop for ejendomsværdiskatten. Med de stigende ejendomsvurderinger i de senere år, betyder det store skattebesparelser for boligejerne.

Skattestoppet betyder, at ejendomsværdiskatten beregnes af den mindste af ejendomsværdien ved den aktuelle ejendomsvurdering, ejendomsværdien pr. 1.1. 2001 tillagt 5 pct. og vurderingen pr. 1.1. 2002.

Som angivet i spørgsmålet betyder det også, at den faktiske ejendomsværdisats – målt som ejendomsværdiskatten i pct. af den aktuelle ejendomsværdi – varierer. Den varierer ikke blot fra kommune til kommune, men også fra ejendom til ejendom, da der foretages en individuel vurdering af hver enkelt ejendom.

For at beregne den effektive ejendomsværdiskattesats kræves derfor information om den beregnede ejendomsværdiskat under hensyntagen til skattestoppet og om den faktiske ejendomsværdi for hver enkelt ejendom. Disse informationer findes i sagens natur først fra og med indkomståret 2002. Beregninger vedrørende 2003 og 2004 vil først kunne foretages, når der foreligger samholdende oplysninger om ejendomsværdi og ejendomsværdiskat for de respektive indkomstår. De skønnes at foreligge i henholdsvis 2005 og 2006.

De ønskede oplysninger kræver omfattende beregninger, og vurderes at kunne foretages ved anvendelse af Lovmodellen. Datagrundlaget vedrørende indkomståret 2002 er imidlertid endnu ikke i fuldt omfang tilstede i Lovmodel-systemet. Jeg vil derfor vende tilbage med en endelig besvarelse af spørgsmålet, når de manglende data foreligger, og beregningerne er foretaget.

Spm. nr. S 2045

Til justitsministeren (5/2 04) af:

Jann Sjørnsen (KD):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre børn i samværsager en lige så god retsbeskyttelse som børn i anbringelsessager?«

Begrundelse

Ministeren har netop den 5. februar 2004 offentliggjort resultaterne af et forsøg med bedre samarbejde mellem statsamter og kommuner sammen med anbefalingerne fra styregruppen bag forsøget. Spørgeren mener generelt anbefalingerne er gode og børnevenlige. Alligevel fremgår det af rapportens vurderinger, at man i nogle sager har prioriteret de voksnes rettigheder før børnenes. Det drejer sig om den situation, hvor statsamtet har fastsat samvær og kommunen efterfølgende opdager, at samværsordningen skader barnet. Kommunen har imidlertid ingen hjemmel til at regulere samværet, når barnet ikke er anbragt uden for hjemmet – væk fra begge forældre. På den anden side har statsamtet heller ingen kompetence, medmindre der kommer en henvendelse fra en af parterne (forældrene). Det er desuden svært for en forælder at få statsamtet til at genoptage en sag, fordi statsamtet først skal overbevises om, at der er sket relevante ændringer i sagen. En kommune har derimod en aktiv omsorgs- og tilsynspligt i forhold til børn og unge.

Hvis et barn er anbragt uden for hjemmet, så har kommunen ret til at regulere samvær, der tidligere er fastsat af statsamtet, hvis det er det bedste for barnet. Men hvis et andet barn bor trygt hos enten sin mor eller far, men barnets sundhed og udvikling er truet af en samværsordning med den anden forælder, så kan kommunen intet stille op, hvis kommunen ikke samtidig vil fjerne barnet fra den uproblematiske forælder. Den eksisterende lovgivning yder altså en ringere beskyttelse til nogle børn end til andre, og hensynet til samværsforælderen går forud for hensynet til det truede barn. Spørgeren håber derfor, ministeren vil tage initiativ til at skabe samme retsbeskyttelse for alle børn, uanset om de er i en skadelig samværsordning eller ej. Spørgeren henviser i den forbindelse til punkt 6 i B 61 fra folketingsåret 2002-03 om sikring af hensynet til barnets bedste i konfliktfyldte forældremyndigheds- og samværsager.